

USA og magten

Modsat flertallet af verdens befolkning har borgerne i USA i mange år virkelig haft noget at skulle have sagt via demokratisk magt over en stat, en økonomisk og militær supermagt i verden.

Flertallet af amerikanere står nu bag Donald Trump, ikke bare implicit med deres ekstremt dysfunktionelle livsstil, men også formelt med resultatet af det sidste præsidentvalg.

USA figurerer som blomsten af udviklingen inden for den livsform, som mennesket repræsenterer. USA repræsenterer en livsstil, som er i konflikt med livets forudsætninger, takket være det ekstreme overforbrug som den amerikanske gennemsnitsborger har af ressourcer og energi.

Donald Trump har sit folk med sig, når han siger det, som det er, at han er fuldstændigt ligeglad med, om verden går under for hans og sit folks overforbrug af livets forudsætninger. Demokraterne og alverdens magthavere har alle prioriteret på samme måde, som han og hans vælgere gør. Forskellen på ham og alverdens magteliter, vasalstaterne, USA's logrende vedhæng, den danske regering med pengeinteresser fx, er, at han ikke gider lyve om det selvdestruktive i den sejrende livsstil.

Danmarks magtelite er 100% afhængig af sine løgne. Uden dens løgne omkring viljen til at passe på livets betingelser, vil elitens magt smuldre, præcist som Donald Trumps magt smuldrer uden det billede på den gode vilje, som hans demokratiske modstandere forstod betydningen af.

Med de kaskader af brud på overnationale spilleregler, uskrevne regler for omgang med sandheden, menneskerettigheder, naturrettigheder, som administrationen i Det Hvide Hus gør sig skyld i i disse timer, er der udsigt til, at verden deler sig omkring billedet på udviklingen, den selvnegerende livsstil, som USA og magteliterne i verden står sammen om.

Den store fortælling om udviklingen, globaliseringen, markedet som garantien for udviklingen mod den bedste af alle verdener er døende. Det står klart for de mange vasalstater med borgere, medier på demokratistøtte og public service medie medarbejdere, at fortællingen om det fri marked, hvor alverdens frie borgere kunne realisere sig selv til alles fordel, er døende. Vinderne, amerikanerne, vil ikke være med mere. De lukker sig nu om sig selv, tager hvad de vil og bringer sig i modsætningsforhold til alle omkring sig.

Med USA's melder sig ud af alle former for overnational lovgivning forsvinder den globale retsorden, som den globale økonomiske integration var bygget op om.

Den gigantiske koncentration af økonomisk og militær magt, der blev bygget op under dække af globaliseringens velsignelser, vil gå i opløsning uden sin fortælling om udviklingen.

Amerikanerne vil ikke kunne fortsætte med at udleve deres "sejrende-selvnegerende livsstil", hvis ikke verden omkring dem tilbyder stilen og elsker dem for at udfolde sig inden for dens fortællinger.

Hollywood er lige gået op i flammer, som kommer af den menneskeskabte globale opvarmning. "Once upon a time in Hollywood" er ikke blot en film, men et askelandskab, et sandt sindbillede på det selvnegerende i den amerikanske livsstil.

Hvis man skal forstå, hvad retfærdighed sådan dybest set er, så handler det om en social praksis, en form for psykosocial selvforståelse. Det er en lang fortælling, og jeg vil ikke gentage den her, men referere til en længere tekst, formuleret for mere end 10 år siden: [Retsfilosofisk essay](#)

Det magthierarki, som er blevet bygget op over de sidste 80 år, vil gå i opløsning, når vasalstaternes magteliter opdager, at de ikke er del af magten mere. Langsomt men sikkert, vil de opdage, at Trump har sat dem af!

Putin sagde for få år siden, at den, der først får udviklet den kunstige intelligens, vil vinde verdensherredømmet. Det gik Trump-administrationen også ud fra. Man mente, at man havde monopol på den kunstige intelligens med OpenAIs revolutionerende modeller.

Man tog grundigt fejl. Kineserne har udviklet en model, der er 10 gange mere energioekonomisk, dvs. 10 gange mere effektiv.

Deep Seek står til rådighed via modeller, som er trænet i Kina, og de algoritmer, som fungerer i roden af denne softwareudvikling, står frit til rådighed for verden. Der er tale om open-source, gennemsigtighed og almengyldig viden om, hvordan den kunstige intelligens, som er den amerikanske overlegen, kan realiseres, bygges op lokalt i kaskader af sammenhænge jævnt fordelt over hele planeten.

Tusindvis af virksomheder og institutioner har kapacitet til at udvikle deres egne udgaver af den kunstige intelligens. De store amerikanske tech-giganter er slået, men de ved, at den eneste

mulighed, de har for at holde fast i en flig af magten over den store fortælling og sine markedsandele, består i at fortsætte implementeringen af KI i eget regi. Deres problem er, at deres algoritmer er de kinesiske underlegne og at verden i sin helhed har adgang til dem. Spillet er ikke vundet!

Kampen mod de rene fortællinger er ikke længere kun betinget af magten over de algoritmer, i hvis mørke de semantiske strukturer udvikler sig. Hvis verdens sidste supermagt havde haft monopol på den kunstige intelligens, så ville Putins forudsigelse om, hvem der ville vinde verdensherredømmet, have været rigtig.

Den skæbne blev afværget i sidste øjeblik af en kineser, der udviklede alternativet til Sam Altmanns AI med en brøkdel af de ressourcer, som OpenAi har lagt beslag på.

Mangfoldigheden af fortællinger, de semantiske strukturer, vil blomstre op i algoritmernes rammer. Vi andre, levende kognitive systemer, vil få en mangfoldighed af hjælpere med os, der for en brøkdel af de ressourcer - som den amerikanske administration havde tænkt sig at lægge beslag på og benytte i rent magtlogisk perspektiv - kan formulere den semantik, der skal til for at vi kan orientere os ontologisk funderet, der hvor vi står hver for sig.

Det handler om at udvikle en kognitiv tilgang (semantik) til sin plads i verden, der er i overensstemmelse med livets forudsætninger (ontologi). Den ramme skal være så tilpas differentieret, at den kan møde enhver, der hvor denne er, hjælpe denne hin enkelte, således at dennes følelsesliv og intellekt bringes i overensstemmelse med omgivelserne. (Hvis summen af kognitive dispositioner på globalt plan skal virke befordrende for en livsform med en mangfoldighed af livsstile, der er i overensstemmelse med hensynet til livets betingelser over sigt, skal mangfoldigheden af former for selvforståelse være lige så differentieret og mangfoldigt formuleret, således at alle hver især kan forstå sig selv og udfolde sig, der hvor de er, uden at underminere forudsætningerne for livet og hinanden. Det er i sandhed en udfordring der kræver intellekt og ontologisk forankring)

Det, som globaliseringen gik ud på, var det stik modsatte. Den gik ud på at fremstille vinderen på markedets betingelser, som om dennes pengeøkonomiske magt var befordrende for udviklingen frem mod den bedste af alle verdener.

Den fortælling er død med Trump ved magten i Det Hvide Hus.

